

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

3 de maig 2024

Número 296

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

DUBTES

El President Sánchez segueix

Es queda. Cap problema. Igual com si hagués marxat. Igual que un monjo que decideix seguir en el convent o opta per sortir-ne i abraçar una dona. Ni el President ni el monjo són tant importants, el que interessa són les raons que els fan dubtar. El celibat és antinatural, l'extrema dreta espanyola també. Pots escollir.

Sempre hi ha la guspira que encén la flama. Per Sánchez sembla que va ser l'ofensiva embogida del col·lectiu dretà contra la seva dona. Podria haver estat també la necessitat d'enfortir-se políticament. En tot cas, perquè la guspira arrelhi cal que estigui envoltada del caliu de les brases. Espanya és una enorme brasa disposada a revifar en qualsevol moment. Hi ha molta gent bufant al costat del foc aparentment apagat. La meitat d'Espanya és un piròman de l'altra meitat. Això Sánchez ho sap sobradament. No li calia retirar-se a pensar.

El que sí requeriria una meditació nacional llarga i prolongada és aquesta necessitat espanyola de trencar i trencar-se en dos. Fa segles que dura la trista broma. Som una reiteració obscena de la història. I res i ningú mai no ha pogut aturar la tendència. En una casa de veïns, en una família, en un poble a ciutat i a nivell nacional necessitem tenir a una meitat en contra. I no és una mania passatgera que es pugui arreglar al voltant d'una taula, és una necessitat física que alimentem cada dia. No fos que poguéssim arribar a entendre'ns. Els enfrontaments espanyols són de rancúnia i sang.

Cal dir en honor a la veritat i la història ho explica que l'esquerra s'ha mostrat més procliu a buscar un enteniment, si més un pacte de no agressió. És el pitjor que podia fer. Per la dreta espanyola treure-li l'odi és com negar-li el pa i la sal. Necessiten enfrontar-se per saber-se vius.

No es veuen generacions futures ni programes educatius ni millores econòmiques i socials per superar el trencadís nacional. De la guerra civil fins ara les coses materials han canviat però el sentiment és el mateix.

Estem malalts, molt malalts però des del llit de la mort alimentem encara el darrer desig de revenja. Contra què? contra qui?